

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Sønderby har sådan en sød måde at foretage begrænsninger i folks rettigheder på, for reelt var det, hr. Sønderby sagde, faktisk, at der skulle foretages en yderligere begrænsning i klageadgangen i forhold til, hvad der allerede er gældende i dag. Hr. Sønderby ved jo udmærket godt, at en lang række af de lokale organisationer ikke har nogen landsdækkende organisationer at læne sig op til.

Men lad mig så i den forbindelse sige, at forslaget, sådan som det er formuleret, faktisk i nogen grad svarer til retsstillingen i dag efter ombudsmandens afgørelse i Grindsted Miljøgruppe-sagen, hvor ombudsmanden tillagde Grindsted Miljøgruppe klageadgang i forbindelse med en behandling ved Miljøankenævnet.

Marianne Jelved (RV):

Miljøankenævnet er den sidste ankeinstans for meget store dele af lovområderne inden for Miljøministeriet, og det vil sige, at nævnet efter det nuværende system har den endelige administrative afgørelse i en række meget forskelligartede sager.

Ankesystemet har som sit hovedformål at sikre en retsbeskyttelse, og det er grundlæggende i dette land for vores opfattelse og forståelse af systemerne omkring os, at vi har mulighed for at anke en myndigheds førsteafgørelse i en sag.

Det Radikale Venstre vil fastholde, at der normalt skal være ankemulighed til i alt fald en andeninstans. Det er vigtigt for mig at understrege, at vi i Det Radikale Venstre mener, at et ankesystem principielt må indrettes efter den lovgivning, det skal virke inden for. Derfor er vi i Det Radikale Venstre noget skeptiske over for et fælles ankenævn, henholdsvis -system inden for Miljøministeriets område.

Dermed er ikke sagt, at vi ikke vil forenkle systemerne - vi vil i hvert fald gerne medvirke i en diskussion om det - men der må efter vores opfattelse i dag være forskel på ankenævnets sammensætning inden for f.eks. by- og landzoneloven og miljøbeskyttelsesloven. Der er meget stor forskel på, hvilken sagkundskab der er behov for inden for de to områder.

Vi mener, der skal være relevante sagkyndige i ankenævnet, ligesom vi mener, at det er Fol-

ketinget, der skal fastlægge politikken gennem lovgivningen, og at det er miljøministeren, der er ansvarlig for administrationen af lovgivningen og dermed er ansvarlig over for Folketinget for, at der styres efter de målsætninger, der bliver fastlagt her.

Vi går faktisk ind for en adskillelse af den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt.

Når Socialdemokratiet i bemærkningerne til det forslag, vi behandler i dag, argumenterer for politiske afgørelser i ankenævnet ved at fremføre, at brugen af tredjeinstans i det nuværende system er bevis for, at det drejer sig om politiske spørgsmål, så er det et eksempel på argumentationens mangel på lødighed. En tredjeinstans vil altid blive brugt i et vist omfang. Det er aldeles ikke bevis for, at sagerne er politiske.

Det lyder enkelt, at ankenævnet selv skal afgøre, hvilke sager der er principielle, men skal Miljøankenævnet træffe sådanne afgørelser, kræver det alligevel indhentning af bilag m.m. og inddragelse af sagkyndige, og så er vi jo lige vidt.

Det Radikale Venstre kan ikke gå ind for folketingspolitikere i Miljøankenævnet. Det er Folketingets ansvar, at lovgivningen udformes således, at de overordnede samfundsmæssige målsætninger er klargjort, og det på en sådan måde, at der kan administreres efter disse målsætninger. Disse målsætninger skal ikke vedtages uden for Folketinget.

Hele argumentationen i Socialdemokratiets forslag vidner om en anden hensigt med ankesystemet end den, der efter vores opfattelse bør være. Vi mener, at hensigten med ankesystemet primært er en varetagelse af retssikkerheden. Vi er ikke overbevist om, at rækken af klageberettigede bør udvides. Vi tvivler på, at de ekstra ressourcer, der vil gå til det, er brugt rigtigt i forhold til de mange opgaver, der bør varetages i forbindelse med miljøet, men vi vil gerne diskutere det, og vi er åbne over for det.

Vi finder kort sagt ikke meget i Socialdemokratiets forslag, som vi kan anbefale, og vi forventer, at miljøministeren gør sig nogle overvejelser over Arealudvalgets betænkning om ankesystemet og kommer med et udspil. Endelig forventer vi os i Det Radikale Venstre en del af Risikoudvalgets betænkning og den høring, Teknologinævnet vil afholde i foråret 1988. Det er